

انجیل مرقس فصل ۲: آیات ۱۳ تا ۱۷
موضوع: دعوت لاوی و هدف آمدن عیسی

آیات ۱۳ تا ۱۴

انجیل مرقس ۲: ۱۳-۱۴ (ترجمه قدیم)

۱۳ و باز به کناره دریا رفت و تمام آن گروه نزد او آمدند و ایشان را تعلیم می‌داد
۱۴ و هنگامی که می‌رفت لاوی ابن حلفی را بر باجگاه نشسته دید. بدو گفت: «از عقب من بیا!» پس برخاسته، در
عقب وی شتافت

سؤال ۱

چرا عیسی شخصی مانند لاوی را که باجگیر بود دعوت کرد؟

پاسخ

زیرا دعوت عیسی محدود به افراد بنام یا مورد قبول جامعه نبود
باجگیران در نظر مردم گناهکار و خائن محسوب می‌شدند، اما عیسی به دل انسان نگاه می‌کند، نه به جایگاه او در جامعه
این دعوت نشان می‌دهد که هیچ‌کس خارج از دایره فیض خدا نیست و هر کسی می‌تواند تغییر کند

آیات مرتبط

اول سموئیل ۱۶: ۷ (ترجمه قدیم)

اما خداوند به سموئیل گفت: خداوند مثل انسان نمی‌نگرد، زیرا که انسان به ظاهر می‌نگرد و خداوند به دل می‌نگرد

انجیل لوقا ۱۹: ۱۰ (ترجمه قدیم)

۱۰ زیرا که پسر انسان آمده است تا گمشده را بجوید و نجات بخشد

نکته برای تأمل

آیا ما نیز مانند عیسی به افرادی نگاه می‌کنیم که دیگران آنان را رد کرده‌اند؟

آیا میدانیم عیسی بدنبال ماست که جامعه رد کرده؟

آیات ۱۵ تا ۱۷

انجیل مرقس ۲: ۱۵-۱۷ (ترجمه قدیم)

۱۵ و وقتی که او در خانه وی نشسته بود، بسیاری از باجگیران و گناهکاران با عیسی و شاگردانش نشستند زیرا
بسیار بودند و پیروی او می‌کردند

۱۶ و چون کاتبان و فریسیان او را دیدند که با باجگیران و گناهکاران می‌خورد، به شاگردان او گفتند: «چرا با
باجگیران و گناهکاران اکل و شرب می‌نماید؟»

۱۷ عیسی چون این را شنید، بدیشان گفت: «تندرستان احتیاج به طبیب ندارند بلکه مریضان. و من نیامدم تا عادلان
را بلکه تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم»

سؤال ۲

چرا عیسی با گناهکاران نشست و برخاست می‌کرد؟

پاسخ

زیرا مأموریت او نجات گناهکاران بود، نه تأیید ظاهری افراد مذهبی او مانند طیبی بود که نزد بیماران می‌رود، نه نزد کسانی که خود را سالم می‌دانند عیسی با حضور خود در میان آنان، نشان داد که فیض خدا در دسترس کسانی است که نیاز خود را می‌پذیرند

آیات مرتبط

اشعیا ۱ : ۱۸ (ترجمه قدیم)

خداوند می‌گوید: اگر گناهان شما مثل ارغوان باشد مانند برف سفید خواهد شد

رومیان ۵ : ۸ (ترجمه قدیم)

لکن خدا محبت خود را در ما ثابت می‌کند از اینکه هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد

نکته برای تأمل

آیا ما خود را نیازمند نجات می‌دانیم، یا مانند فریسیان فکر می‌کنیم که نیازی نداریم؟